

استقلال بدون سورپرایز در جام حذفی!

محمد رضا حاجی عبدالرزاق خبرنگار گروه ورزش

تیم‌های فوتبال استقلال و مس رفسنجان از مرحله یک‌شانزدهم نهایی رقابت‌های جام حذفی درحالی‌به مصاف یکدیگر می‌روند که چه بسا اگر این دو تیم تا حد زیادی خوش شانس بودند، تیم‌های دیگری از زیرگروه رقابت‌های باشگاهی در فوتبال ایران وجود داشتند که در این مرحله در شرف صعود به جام حذفی با آنها به رقابت بپردازند. اما استقلال و مس رفسنجان هم مانند نساجی و آلومینیوم، هوادار و استقلال خوزستان و همچنین سیاهان و شمس‌آذر که در مرحله چهارم رقابت‌های جام حذفی و به‌منظور مشخص شدن ۱۶ تیم برتر رقابت‌ها باید با هم دیدار کنند، در قرعه‌کشی با بدشانسی مواجه شده تا در همین شروع کار خود در جام حذفی در تقابل لیگ برتری‌ها با هم دیدار کنند. البته بعد از مشخص شدن نحوه صعود تیم‌های باشگاهی ایران به لیگ البت آسیا در فصل بعدی و این مورد که ارزش نایب قهرمانی در لیگ برتر از قهرمانی در جام حذفی فراتر رفته است، شاید برخی تیم‌های مدعی قهرمانی در لیگ برتر را با دل‌سردی نسبت به جام حذفی مواجه کرده باشد تا جایی که باعث شود آنها این جام را دست‌کم بگیرند. این درحالی‌است که حداقل از اردوی استقلال خبر می‌رسد چنین دیدگاهی در کادرفنی این تیم و جواد نکونام وجود نداشته و آنها جام حذفی را هم به مانند رقابت‌های لیگ برتر جدی خواهند گرفت. ضمن اینکه قهرمانی در جام حذفی و به دست آوردن عنوان جام قهرمانی این مسابقات هم به نوبه خود می‌تواند توام با افتخاراتی باشد که بعدا در مقایسه افتخارات و قهرمانی تیم‌ها به چشم می‌آید.

استقلال بدون تغییرات دررفسنجان

بر همین اساس شاگردان جواد نکونام درحالی‌از سری رقابت‌های جام حذفی از ساعت ۱۷ امروز به میزبانی رفسنجانی‌ها به مصاف مس می‌روند که از مدت‌ها قبل، اخباری به گوش می‌رسد مبنی بر اینکه احتمالا سورمیری استقلال از تیم دوم خود یا آنهایی که در دیدارهای قبلی این تیم در لیگ برتر کمتر به میدان رفته‌اند در بازی با مس استفاده خواهد کرد. به‌طور مثال برخی اخبار حکایت از آن دارد که خالدآبادی در این مسابقه به جای حسینی در درون دروازه قرار گرفته و شاید برای این بازی به نفراتی مانند تورانیان یا صادقی و زواره‌ای هم فرصت همراهی استقلال برسد. این درحالی‌است که از اردوی آبی‌ها خبر می‌رسد نکونام برای فتح رفسنجان، نقشه‌های آنچنان عجیب‌وغریبی در سر نداشته و به

این دیدار هم مانند رقابت‌های لیگ برتر نگاه می‌کند. درواقع شاید اگر رقیب استقلال از دسته‌های پایین‌تر بود و روی کاغذ برای این تیم حریف ساده‌ای به شمار می‌رفت، می‌شد این گمانه‌زنی را مطرح کرد که استقلال با ترکیبی از بازیکنان جوان و باتجربه یا آنهایی که در این مدت کمتر فرصت حضور در میدان را پیدا کرده‌اند به مصاف حریفش برود اما دیدار امروز عصر که با حریف لیگ برتری که اتفاقا حریفی سرسخت هم به شمار می‌رود، برگزار می‌شود، باعث شده تا نکونام برای این دیدار هم دست به عصا حرکت کرده و از بهترین‌هایش برای دیدار با مس در رفسنجان استفاده کند.

البته بعضا برخی از استقلالی‌های نیمکت‌نشین در بازی‌های اخیر این تیم مثل حامدی‌فر یا مرادمند و محمدی و بابایی به همراه سلمانی و حتی فخرالدینی نشان داده‌اند خیلی دست‌کمی از نفرات ترکیب اصلی استقلال نداشته و فاصله فنی زیادی بین آنها با اصلی‌ها وجود ندارد اما با توجه به اینکه در هفته‌های اخیر، نکونام کمتر سعی کرده تا به ترکیب برنده تیمش دست بزند، از حالا می‌توان این گمانه‌زنی را مطرح کرد که برای مسابقه فوق هم به احتمال زیادی استقلال با شاکله ترکیب اصلی خود به میدان برود. همچنین درباره روش و تاکتیک بازی امروز نیز به نظر نمی‌رسد سورپرایز خاصی از سوی نکونام و کادرس وجود داشته باشد و استقلالی‌ها با همان روش سه دفاعه و احتمالا با رهبری رافائل سیلوا به مصاف حریف خود خواهند رفت.

همه مشکلات استقلال دررفسنجان

استقلال برای این دیدار دو نفر را به خاطر محرومیت انضباطی به همراه ندارد. بهزاد غلامپور از کادر و زبیر نیک‌نفس از جمع آبی‌پوشان برای این دیدار محروم هستند. البته در این مدت زبیر کمتر مورد استفاده کادرفنی قرار گرفته و چه بسا این موضوع مشکلات عدیده‌ای را از لحاظ تاکتیکی و روش بازی استقلالی‌ها ایجاد نکند. با این حال برگزاری دو دیدار پیاپی خارج از خانه تا دربی، نگرانی‌هایی را برای کادرفنی استقلال به وجود آورده تا بتوانند با حفظ توانمندی نیروهای خود در این دو مسابقه، با بهترین فرم این تیم را به بازی با پرسپولیس برسانند. بنابراین چه بسا این امر باعث شود تا حد کمی تغییراتی هم در ترکیب استقلال برای بازی با مس یا استقلال خوزستان ایجاد شود که فعلا این امر در برنامه‌های نکونام برای نخستین دیدار تیمش در جام حذفی وجود نداشته و شاید با توجه به دو بازی خارج از خانه آبی‌ها در خارج از تهران و فشرده‌گی برنامه‌های این تیم، شاهد تغییراتی از سوی کادرفنی این تیم برای بازی استقلال خوزستان در بازی بعدی از سری رقابت‌های لیگ برتر و از هفته نوزدهم این رقابت‌ها باشیم.

همه شروع‌های استقلال در جام حذفی

آبی‌ها با نکونام هت‌تریک می‌کنند؟

تیم فوتبال استقلال از مرحله یک‌شانزدهم نهایی رقابت‌های جام حذفی در حالی‌به مصاف مس رفسنجان می‌رود که همواره در شروع کار در رقابت‌های حذفی، عملکرد نسبتا موفقی را به ثبت رسانده است. استقلال از فصل ۸۱-۸۰ که رقابت‌های باشگاهی با فرمت جدید و با واژه لیگ برتر دنبال شد، در ۲۰ دوره در گام اول حریفانش را شکست داده اما در فصول چهارم و ششم با شکست از تیم‌های دسته‌اولی در همان ابتدای کار با ناکامی در این رقابت‌ها به کار خود پایان داده است. نکته جالب توجه دیگر اینکه استقلالی‌ها در شش فصل هشتم، دهم، دوازدهم، هجدهم، بیستم و بیست و دوم مثل فصل جاری با دیدار با تیم‌های لیگ برتری کار خود را آغاز کرده‌اند. این در حالی‌است که آبی پوشان، که در ۱۶ فصل اخیر هیچ‌گاه کار خود را با شکست آغاز نکرده‌اند، در پنج فصل اخیر در گام اول جام حذفی خود تنها یک بار بدون دردسر از سد رقیب در گام اول جام حذفی عبور کرده و در سایر فصول در وقت‌های اضافی یا ضربات پنالتی از سد حریفان شان گذشته‌اند.

در شش فصلی که استقلال‌ها کار را با لیگ برتری‌ها آغاز کرده‌اند در دو دوره اخیر یعنی در فصول بیستم و بیست و دوم تا فینال رقابت‌ها راه پیدا کرده‌اند و اگر چه از رسیدن به عنوان قهرمانی بازمانده‌اند اما رسیدن این تیم به سومین فینال خود (در دوره اخیر)، شاید به این معنا باشد که بازی نخست برابر حریفی لیگ برتری می‌تواند برای آبی‌ها خوش‌یمن بوده و آنها را به موفقیت می‌رساند. باید دید آنها در این دوره می‌توانند هت‌تریک کرده و برای سومین بار در این شرایط به دیدار نهایی برسند یا نه.

تمام شروع‌های استقلال در ۱۰ سال اخیر

استقلال در فصل بیست و دوم ۲ بریک تراکتور لیگ برتری را در وقت اضافه شکست داد. در فصل بیست و یکم پس از تساوی یک-یک برابر نود ارومیه دسته دومی در ضربات پنالتی به برتری رسید. سال قبل از آن هم پیکان لیگ برتری را ۲ بر یک شکست داد. در فصل نوزدهم گل‌ریحان البرز لیگ یکی در وقت اضافه با نتیجه ۳ بر یک به آبی‌ها باخت. در فصل هجدهم نیز آنها حریفی لیگ برتری داشتند و با یک گل نفت مسجد سلیمان را در وقت اضافه بردند. در دوره قبل از آن هم این تیم توانست گل‌گهری که در آن زمان در لیگ یک بود را ۲ بر یک شکست دهد.

برای فصل شانزدهم این تیم به مصاف ملوان دسته یکی رفت و با دو گل به برتری رسید. آبی‌ها در فصل پانزدهم هم حریفی دسته دومی داشتند که به راحتی و با پنچ گل شهرداری سنجان را شکست دادند. سال قبل از آن هم این تیم با یک تیم دسته یکی به نام فولاد نوین اهواز در شروع جام حذفی بازی داشت که با یک گل به برتری رسید و سال قبل از آن هم مقابل کاسپین قزوین از لیگ دو با همین نتیجه برنده شده بود.

افشار دوست در گف‌ت‌و‌گو با «فرهیختگان»: از ابتدا مشخص بود که برخی مربیان بزرگ شرایط حضور در ایران را ندارند

فدراسیون نمی‌توانست در این مقطع مربی بزرگ‌تری بیاورد

شانس کم صعود به المپیک در جواب منفی گزینه‌ها تاثیرگذار بود

هر کسی سرمربی می‌شود با ولاسکو مقایسه می‌شود

تاپ‌ترین مربی دنیا هم می‌آمد کارسختی داشتیم

همه باید موتا را بپذیریم و برای صعود به المپیک کم‌کش کنیم

مهدی منصور خبرنگار

سورمیری تیم ملی والیبالیان کشورمان پس از ماه‌ها مذاکره و گمانه‌زنی در نهایت در هفته گذشته انتخاب شد و پس از مطرح شدن نام‌های بزرگ و مختلف، سرانجام قرعه به نام مانوریسو موتا پائز افتاد. مربی ۶۱ ساله برزیلی - فرانسوی که سابقه دستکاری برناردو رزنده سورمیری بزرگ دنیای والیبالیان را دارد و درحال حاضر نیز در یک باشگاه اوکراینی مشغول به فعالیت است. انتخابی که با توجه به مطرح شدن نام‌های بزرگ در ماه‌های گذشته برای بسیاری از علاقه‌مندان والیبالیان و کارشناسان غیرمنتظره بود و بسیاری از همان ابتدای اعلام خبر نسبت به این گزینه انتقادهایی را مطرح کردند. محمود افشار دوست، سخنگوی کمیته فنی فدراسیون والیبالیان در گف‌ت‌و‌گو با «فرهیختگان» درخصوص پروسه انتخاب این سورمیری صحبت کرد که در ادامه می‌خوانید.

سرانجام پس از ماه‌ها مانوریسو موتا پائز به‌عنوان سورمیری جدید تیم ملی انتخاب شد. در این خصوص صحبت می‌فرمایید؟

صحبتی که می‌کنم به‌عنوان کسی است که عضو کمیته فنی است. پروسه انتخاب سورمیری تیم ملی از زمان داورزی آغاز شد و کمیته فنی مشکل از مسی‌ویچند نفر تشکیل و جلسات برگزار شد. فدراسیون نیز درخصوص گزینه‌های مختلف گزارش می‌داد. روال کار در والیبالیان از قبل این‌گونه بوده است که هر زمان فدراسیون به دنبال انتخاب سورمیری بود، جلسه‌ای تشکیل می‌داد و گزینه‌ها را به اعضا معرفی می‌کرد و اعضا براساس گزینه‌ها رای و نظر فنی خود را می‌دادند. در جلسه شورای فنی ۱۴ مربی خارجی به همراه سه، چهار ایرانی مطرح شدند و اعضا نظر خود را دادند. خیلی از مربیانی که همان موقع مطرح شد، مربیان تاپ دنیا بودند، اما همه می‌دانستیم این مربیان درگیر تیم‌های باشگاهی و ملی هستند و درواقع بدون تیم نبوده‌اند. در نهایت داورزی رفت و مرادی آمد و ایشان همان مسیر را دنبال کردند. از میان گزینه‌های ابتدایی یکسری بعد از مذاکره اولیه اعلام کردند به ایران نمی‌آیند و ۶، ۵ نفر ماندند. از میان این چند نفر نیز برخی به هر دلیلی با پیشنهاد سنگین شرایط همکاری را نداشتند. در نهایت اعضای کمیته و شورای فنی نظرشان روی حضور یک مربی تاپ بود. در آن مقطع روی لوزنتی که سورمیری تیم پورجاست، نظر داشتند و صحبت می‌کردند. فکر می‌کنم علی‌رغم پیشنهاد مالی خوبی که فدراسیون به ایشان داد، در نهایت لوزنتی مایل به حضور در ایران نبود و نتوانست تعهد خود در ایتالیا را کنسل کند. به این شکل در نهایت ۵ نفر در آخرین جلسه کمیته فنی مطرح شدند که سه نفر از آنها باز هم شرایط حضور را نداشتند و دو نفر باقی‌مانده نیز جولیانو و موتا بودند. اعضای کمیته فنی این دو نفر را تایید و گف‌تند با اولویت با جولیانو که سورمیری تیم ملی ترکیه و اسلونی بود و رزومه خوبی داشت، مذاکره شود. اما مذاکرات به شکلی پیش رفت که با جولیانو به هر

دلیلی به توافق نرسیدند و در نهایت مانوریسو موتا به‌عنوان گزینه دوم سورمیری تیم ملی شد.

بدون پیش‌داوری و به‌عنوان یک کارشناس و عضو شورای فنی فکر می‌کنید انتخاب موتا درست بود؟

طبیعی است به‌عنوان تیمی که در رنکینگ دنیا جز ۱۰، ۱۵ کشور اول دنیا هستیم، به سمت وسویی برویم که یک مربی بنام‌تر، بزرگ‌تر، مطرح‌تر و پرمدال‌تر بیاوریم. این موضوع واقعیت است، اما اینکه فدراسیون در این مقطع و شرایط کنونی می‌توانست این کار را بکند یا نکند، فکر می‌کنم نمی‌توانست. مربیان بزرگ و خوب همه تیم دارند و هیچ کسی بی‌کار نیست و از طرفی شرایط ما برای صعود به المپیک بسیار سخت است و آنها سخت می‌پذیرند. یک مربی پر مدال و خوب سخت می‌پذیرد که با تیمی کار کند که متاسفانه شانس کمی برای صعود به المپیک کم است. نمی‌گویم بی‌شانس است، اما شانس ماکم است و این شاید یک مربی پرمدال و بزرگ را دچار چالش کنند.

با توجه به شانس ما برای صعود به المپیک و اینکه سورمیان بزرگ همه تیم داشتند، بهتر نبود از ابتدا آنتدر یا نام سورمیان بزرگ بازی نمی‌شد تا توقعات جامعه والیبالیان و مردم برای انتخاب سورمیری بالا برود؟

با شما موافقم، من نباید این را جواب بدهم و دوستان در فدراسیون باید پاسخ بدهند. قبول دارم که در این زمینه اشتباه شده است. ایجاد سطح توقع غیرمتناسب با شرایط فعلی یک خطر در حوزه مدیریت است. این واقعیت است و آن را می‌پذیرم و اشتباه است. البته باز هم این را از طرف خودم جواب می‌دهم، نه از طرف مسئولان فدراسیون؛ شاید

فدراسیون اینکه این اسامی را مطرح و پیگیری می‌کرد به این دلیل بود که تلاش می‌کرد یکی از اینها را قانع کند تا به ایران بیاید. فدراسیون نمی‌توانست بگوید که تسلیم بشوم، پیگیری نکنم و به دنبال این مربیان نروم، این هم غلط بود.

متاسفانه بالا رفتن سطح توقعات برای انتخاب سورمیری ملی باعث شد مانوریسو هنوز به ایران نیامده مورد پیش‌داوری قرار بگیرد. خیلی از مردم و کارشناسان اعتقاد دارند اگر قرار بود به این گزینه برسیم با عطایی ادامه می‌دادیم تا شرایط برای حضور یک مربی صاحب‌نام فراهم شود یا یک گزینه ایرانی انتخاب می‌کردیم تا در صورت عدم حضور در المپیک هم یک پروسه بلندمدت داشته باشیم.

این حرف درست است و غیرمنطقی نیست، اما همین مردم و هواداران والیبالیان که در دنیا بی‌تظیرند، بعد از نتایج تیم ملی با عطایی، در شبکه‌های اجتماعی منتق القول می‌گفتند که مربی تیم ملی ایرانی نباشد.

این واقعیت است که عطایی در شبکه‌های اجتماعی مورد حمله زیادی قرار گرفت.

این غلط‌ترین شکل پرداختن به موضوع بود و همه می‌دانیم کار غلطی است. درست است که شور و هیجان و علاقه و دوست داشتن تیم ملی است، اما ما هم تیم ملی را دوست داریم. با وجود این کار غلطی در آن مقطع اتفاق افتاد. بعد از این اتفاق همه دنبال آن بودند که حتما یک مربی خارجی به ایران بیاید. حرف شما درست است،

اما تاپ‌ترین مربی کره زمین نیز به ایران می‌آمد کار بسیار سختی برای کسب سهمیه داشت. لیگ ما اوایل فورورین سال آینده به پایان می‌رسد و تیم ملی باید ۲۴ اردیبهشت به برزیل برود. در بهترین حالت تیم ملی با بهترین مربی جهان می‌توانست دو، سه هفته تمرین کند. در این دو، سه هفته واقعا با توجه به شرایط تیم ما نمی‌توانست تغییر محسوسی ایجاد کند. حضور مربی خارجی مطالبه عمومی بود. چند بار شرایط صعود تیم ملی را گفتم که خیلی از دوستان خرده گرفتند و همیشه گفتم باید واقعیت را به مردم گف‌ت. شانس ما برای صعود به المپیک صفر نیست، اما کم است.

این نگرانی وجود دارد که مانوریسو قربانی جو منفی ایجاد شده شود؟

متاسفانه هر کسی در ایران انتخاب شود با ولاسکو مقایسه می‌شود و این کار را خراب می‌کند.

بدون تعارف نامدار شدن بازیکنان تیم ملی والیبالیان باعث شده نگرانی دیگر فدراسیون عدم پذیرش این مربی از سوی آنها باشد؟

در اینکه بازیکنان ما بزرگ شده‌اند و در دنیا مطرح هستند، هیچ شکی نیست و این باعث افتخار و مباهات همه خانواده والیبالیان است، اما بازیکن بزرگ با نگاه حرفه‌ای بزرگ می‌شود. این درست نیست بازیکن به‌راحتی درخصوص مربی نظر بدهد. آیا این کار را در تیم‌های باشگاهی در خارج از کشور انجام می‌دهند؟ انجام نمی‌دهند، چون آنجا پول است و درواقع جریمه و حتی اخراج می‌شوند، اما اینجا تیم ملی است و هیچ پولی وجود ندارد و به‌راحتی می‌توانند صحبت کنند. بازیکنان ما باید هر کسی را که سورمیری شد، بپذیرند. باید تلاش کنند به او کمک کنند و صددرصد انرژی خود را به لحاظ روحی، روانی، انگیزشی و فیزیکی بگذارند. سال، سال حساسی برای ماست یا باید تمام تلاش خود را برای صعود به المپیک بکنیم یا اگر خدای نکرده صعود نکردیم، رنکینگ خود را افزایش دهیم.

چگونه باید به مانوریسو کمک کرد؟

این انتخاب صورت گرفته و ممکن است بعضی افراد و کارشناسان نپذیرند. شاید من افشار دوست بگویم فقط لوزنتی و رزنده را قبول دارم، اما در صورت این انتخاب اتفاق افتاده است. خانواده والیبالیان بازیکنان، مربیان و کارشناسانی هستند که درکنار این رشته هستند و باید در این حوزه کمک کنند. دوستان کارشناس و مربیان بیایند تمرینات را ببینند و در صورت نیاز در مورد تمرینات به فدراسیون و نه مربی تیم ملی بازخورد بدهند. فدراسیون نیز تا آن زمان رئیس جدید خود را شناخته و سازمان تیم‌های ملی درست و مدیرفنی انتخاب و بازخورد‌ها را دریافت می‌کند. همه باید به این مربی کمک کنند، چون یک هدف داریم، اینکه سال آینده با تمام مشکلات برای صعود به المپیک بجنگیم. اگر موفق شویم این افتخار برای خانواده والیبالیان است، نه هیچ فردی. این افتخار برای این فدراسیون و رئیس بعدی نیست و برای کشور ماست، باید نگاه ملی داشته باشیم و کمک کنیم. با انتقاد بدون ارائه راهکار موفق نخواهیم شد.

